

11.02.2010

ΤΙΜΩΡΗΣΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ !

Οι τίτλοι των εφημερίδων δεν θα μπορούσαν να είναι πιο δραματικοί. "Η Ελληνική Μιζέρια" (Φράνκφουρτερ Αλλγκεμάϊνε-7/1/10) , "Δυναμίτης στην Νομισματική Ένωση" (επίσης "Φ.Α."-29/1/10) , "Απεταθρόθει στην Μεσόγειο" (Ντη-Τσάϊτ-14/1/10) , "Τερατώδες Έλλειμμα" (Ντερ Σπήγκελ-Διαδυκτίου-5/12/09) , "Η πιστωτική κρίση οξύνεται" (επίσης "Φ.Α."-29/1/10) .

Όλα τα σχετικά δημοσιεύματα μιλούν για τα "παραποιημένα στατιστικά στοιχεία της Ελλάδας" , για "αυξημένα επιτόκια κινδύνου" , για ένα "Bail-out" ("αποκοπή") , για μια προεξέχουσα - ειδική- αντιμετώπιση του χειροδεμένου και ανήμπορου οφειλέτη (την Ελλάδα) από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Τι αληθεύει από όλα αυτά ; Περι τίνος πρόκειται ; Είναι η Ελλάδα , η οποία εκτός των άλλων είναι μέλος της Ε.Ε. και της Νομισματικής Ένωσης , ένα αποτυχημένο κράτος ("faile state") ;

Και βέβαια όχι. Απειλείται , βρίσκεται υπό πτώχευση ; Ούτε αυτό συμβαίνει.

Το Δημόσιο Χρέος της Ελλάδας συμβαίνει να είναι υψηλό , υπερβαίνει το 113 % του Α.Ε.Π. της , όμως ακόμα μεγαλύτερο είναι το σχετικό χρέος της Ιταλίας (115 % του Α.Ε.Π.) και της Ισλανδίας (η οποία πιέζει για να εισέλθει στην Ευρωπαϊκή Ζώνη) ανέρχεται στο 118 %.

Το Δημόσιο Χρέος του Βελγίου είχε ανέλθει το 1993 στο 140 % του Α.Ε.Π. , χωρίς να της απαιτηθεί να κηρύξει "πτώχευση".

Εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης μάλιστα συναντάμε πολύ μεγαλύτερα Κρατικά -Δημόσια Χρέη , όπως είναι αυτό της Ιαπωνίας το οποίο ανέρχεται στο 189,6 % του Εθνικού της Εισοδήματος.

Συνεπώς δεν μπορούμε να μιλάμε σήμερα για έναν ενδεχόμενο κίνδυνο πτώχευσης της Ελλάδας.

Το αποδεικνύει και το γεγονός ότι μόλις στις 26 Ιανουαρίου 2010 πέτυχε να δανειστεί 8 δις Ευρώ . Και βέβαια οι ενδιαφερόμενοι (σ.σ.μ. το Διεθνές Χρηματοπιστωτικό Σύστημα) δεν είχαν κανέναν ενδοιασμό για να προχωρήσουν σε αυτόν τον δανεισμό. Αντίθετα μάλιστα , ήταν διατεθειμένοι να προσφέρουν το τριπλάσιο ποσό (βλέπε "F.A.Z." - 29/1/10) . Για τον ίδιο λόγο δεν δυσκολεύονται να ικανοποιήσουν ένα νέο προγραμματιζόμενο από την Ελλάδα δάνειο , ύψους 5 δις Ευρώ.

Για παράδειγμα, διαφορετικά φαίνεται να είναι τα πράγματα για την "πιστοληπτική ικανότητα" της Λετονίας. Τελευταία αποφασίστηκε να αναβληθούν τα προβλεπόμενα σχέδια της για την σύναψη ενός Κρατικού Δάνειου.

Η Λετονία βρίσκεται εκτός "Ευρωπαϊκής Νομισματικής Ζώνης" , η Ελλάδα όμως εντός.

Μήπως σημαίνει το γεγονός αυτό ότι η Ελλάδα "θέτει σε κίνδυνο το κοινό νόμισμα του Ευρώ"; Μήπως θα ήταν καλλίτερο να εγκαταλείψει την "Ευρωπαϊκή-Νομισματική-Ζώνη"; Τα πραγματικά οικονομικά δεδομένα μας λένε πως η Ελλάδα δεν διαθέτει το απαιτούμενο "ειδικό οικονομικό βάρος" για να μπορέσει να βλάψει το Ευρώ.

Αυτό γίνεται περισσότερο αντιληπτό εάν εξετάσει κανείς τους απόλυτους αριθμούς.

Το Ελληνικό Δημόσιο Έλλειμμα , ύψους 406 εκατομμυρίων δολαρίων , το υπερβαίνουν , σε σημαντικό βαθμό , κυρίως η Ισπανία (695 εκατομμύρια) και η Ιταλία με ένα χρέος των 2.062 εκατομμυρίων δολαρίων.

Ακόμα και εάν συμβαίνει να αυξάνεται , στο ελάχιστο , ο "Γενικός Δανεισμός" της Ευρώ-Ζώνης , με τα αυξανόμενα ελλείμματα της Ελλάδας , η πραγματικότητα δείχνει ότι η υπάρχουσα δυναμική "Συνολικής Χρέωσης" της Ευρώ-Ζώνης παραμένει σε καλά επίπεδα αντιμετώπισης και διόρθωσης ("moderat").

Το 2009 το χρέος της αυξήθηκε κατά 6 % , γεγονός που αποκλίνει , στο διπλάσιο από το ανώτατο όριο (3 %) που έχει θέση , βάση Συμφωνίας, η Ε.Ε. , Όμως δεν πρέπει να παραβλέπουμε το γεγονός πως το 2009 ήταν το χειρότερο έτος της Διεθνούς οικονομικής κρίσης. Όπως επίσης και το γεγονός ότι διατέθηκαν τεράστια πακέτα " Οικονομικής Διάσωσης-Ενίσχυσης των Τραπεζών" και δρομολογήθηκαν πολύ ακριβά -πέρα του φυσιολογικού οικονομικού κόστους και των πραγματικών αναγκών - προγράμματα "ανάκαμψης της οικονομίας" .

Παράλληλα υπήρξε στασιμότητα ή μείωση στην είσπραξη των φορολογικών οικονομικών πόρων. Με ένα "Γενικό Δανεισμό"στο ύψος του 6 % μπορούμε να πούμε πως η Εύρω-Ζώνη βρίσκεται ,συγκριτικά σε Παγκόσμιο Επίπεδο, ακόμα σε μια καλή κατάσταση.

Το 2010 το Δημόσιο έλλειμμα των Η.Π..Α. ανέρχεται στο 10 % και σε χώρες , όπως στην Ιαπωνία και την Αγγλία ,υπερβαίνει κατά πολύ αυτό της Ευρώ-Ζώνης.

Συνεπώς δεν υπάρχει καμία αιτία για την πρόκληση πανικού στις Βρυξέλλες.

Η Πολιτική Σκοπιμότητα

Για ποιους λόγους λοιπόν προκλήθηκε όλη αυτή η φιλολογία και η διαμάχη για την Ελλάδα ; Πίσω από τις συγκεκριμένες εκδηλώσεις υπάρχει πολιτική σκοπιμότητα. Πρόκειται για την προσπάθεια επιβολής "πάση θυσία" , και ανεξαρτήτου κόστους και συνεπειών , του " Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης", με όλες τις προβλεπόμενες εντολές-προδιαγραφές και κυρώσεις .

Κυρίως για την επιβολή όλων των μέτρων του "Συμφώνου Σταθερότητας", όπως το οραματίστηκαν οι αρχικοί του εμπνευστές , δηλαδή ο πολιτικός κόσμος - το πολιτικό κατεστημένο -της Γερμανίας και οι Γερμανοί τραπεζίτες , οι όποιοι επιμένουν να το διατηρήσουν - απαρέγκλιτα.

Σήμερα επίσης μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση παίζεται και ένα παιχνίδι διασφάλισης της πολιτικής επικυριαρχίας- πρωτοκαθεδρίας.

Ο "Κεντρικός Πυρήνας" της Ε.Ε. , συσπειρωμένος γύρω από την Γερμανία , πυρήνας που - παρά την παρούσα οικονομική κρίση - διαθέτει ακόμα "Νομισματική-Οικονομικό-Πολιτική-Σταθερότητα" , θέλει να κρατήσει την εξασθενημένη Ευρωπαϊκή Περιφέρεια , την Ιρλανδία , Πορτογαλία , την Ισπανία , την Ιταλία και βέβαια την Ελλάδα , στην "δική του χαραγμένη πορεία και γραμμή" .

Για τους λόγους αυτούς υποβαθμίζεται σήμερα συστηματικά η Ελλάδα. Στον "πίνακα των ανακοινώσεων" έχει αναρτηθεί η "επαπειλούμενη κρατική πτώχευση της".

Η Ελλάδα ενδείκνυται , όσο καμία άλλη χώρα στον κόσμο , για την διεξαγωγή μιας «Επιχείρηση Τιμωρίας».

Εξ αρχής την θεωρούσαν σαν ένα "ανάγωγο παιδί" , μάλιστα και σαν ένα "νόθο παιδί" της Ευρώ-Ζώνης. Κανονικά δεν θα έπρεπε να συμμετάσχει σε αυτήν , όταν ήδη το 2001 με την είσοδο της είχε παραποιήσει τα οικονομικά στατιστικά της στοιχεία.

Βέβαια τα αντίστοιχα στοιχεία είχε παραποιήσει και η Ιταλία. Μόνο που με το Συνιδρυτικό αυτό μέλος της Ε.Ε. (σ.σ. την Ιταλία) δεν μπορεί να συμπεριφέρεται κανείς με τέτοιον αχαλίνωτο τρόπο όπως συμπεριφέρεται απέναντι στην Ελλάδα. Με τελείως διαφορετικό τρόπο την αντιμετωπίζουν.

Ο κ. Otmar Issing , πρώην Διευθύνων Οικονομολόγος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας , είχε δηλώσει σχετικά :

"... καμία άλλη χώρα εκτός από την Ελλάδα δεν κατάφερε να αντλήσει , στην διάρκεια πολλών χρόνων , τόσα μεγάλα οφέλη από την Νομισματική Ευρωπαϊκή Ένωση και παράλληλα να παραβιάζει , τόσο πολύ , τους "Κοινούς Κανονισμούς"

Στην εικόνα αυτή βοήθησε και το γεγονός ότι μετά από την κυβερνητική αλλαγή στην Αθήνα τον Οκτώμβρη του 2009 , από τους Συντηρητικούς στους Σοσιαλδημοκράτες , εμφάνισαν ξαφνικά τελείως νέα στοιχεία για το πραγματικό χρέος της χώρας.

Οι απερχόμενοι- εκλογικά ηττημένοι Συντηρητικοί- είχαν υπολογίσει τα υπαρκτά ελλείμματα «προς τα κάτω» , για να κερδίσουν τις εκλογές.

Η νέα κυβέρνηση διόρθωσε στις 21 Οκτωβρίου 2009 τους αριθμούς. Σύμφωνα με αυτά , για το έτος 2008 το έλλειμμα διαπιστώθηκε στο 7,7 % και όχι στο 5,5 του Α.Ε.Π. Ακόμα μεγαλύτερη ανησυχία - δυσφορία (προκάλεσαν οι αναγωγές για το 2009 : Πρόκειται για ένα έλλειμμα της τάξεως του 12,5 % και όχι του 3,7 του Α.Ε.Π.

Αμέσως ακολούθησε η επίσκεψη στην Ελλάδα μιας "Επιτροπής Εμπειρογνομώνων", εντεταλμένης από την "Ευρωπαϊκή Επιτροπή" , για να ελέγξει τις Ελληνικές στατιστικές υπηρεσίες. Το "πόρισμά τους" κατέληξε σε καταστροφικές διαπιστώσεις .

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΥΠΟΚΡΙΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Έκτοτε, το κύμα αγανάκτησης των υπόλοιπων Χωρών-Μελών- της Ε.Ε. ξεπέρασε τα όρια.

Οι πιο επεικείς χαρακτηρισμοί που ακούσθηκαν ήταν "Ο Έλληνας Σπάταλος" ("Οικονομία της Κακοδιαχείρισης" .

Με οξύτατους τόνους καταγγέλλονται η "Πελατειακή Οικονομία της Ελλάδας" , η "Φοροδιαφυγή" , η "Διαφθορά" και η κακοδιαχείριση οικονομικών πόρων.

Και βέβαια δεν υπάρχει καμία ανάγκη να ωραιοποιήσει κανείς την συμπεριφορά της κυρίαρχης πολιτικής τάξης στην Ελλάδα. Είναι η ίδια η Αριστερά , το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας (Κ.Κ.Ε.), και ο κομματικός συνασπισμός των δυνάμεων της σοσιαλιστικής αριστεράς (ΣΥΡΙΖΑ) που καταγγέλλουν εδώ και χρόνια τις συνθήκες αυτές.

Στην παρούσα κατάσταση μπορεί κανείς να διαπιστώσει ότι οι προνομιούχοι δεν

καταβάλουν σχεδόν καθόλου φόρους και ότι ο παρακρατημένος από τους επιχειρηματίες Φ.Π.Α. (που δεν αποδίδεται) ξεπερνά το 30 % , ενώ στην υπόλοιπη Ε.Ε. το ποσοστό αυτό ανέρχεται "μόνο" στο 12 % !

Επίσης το συνολικό ποσό της Φοροδιαφυγής στην Ελλάδα υπολογίζεται σε 30 δισεκατομμύρια Ευρώ ετησίως .

Και όμως , όλα αυτά τα δεδομένα μέχρι σήμερα δεν ενοχλούσαν κανέναν στις Βρυξέλλες ή στο Βερολίνο , όπως το ίδιο ακριβώς δεν ενοχλούσε η μεταχείριση των αιτούντων πολιτικό άσυλο , οι απαράδεκτα χαμηλοί μισθοί και το απαξιωμένο - αποσαθρωμένο εκπαιδευτικό σύστημα που οδηγεί τους φοιτητές στην εξέγερση.

Ο Ελληνικός καπιταλισμός είναι τόσο σάπιος και παρασιτικός , όσο είναι και στις άλλες χώρες του κόσμου.

Ας ανακαλέσουμε στην μνήμη μας τις προσπάθειες χειραγώγησης της Δικαιοσύνης στην Ιταλία , με σκοπό να μην έλθουν στην επιφάνεια οι σκοτεινές επιχειρηματικές δραστηριότητες του Μπερλουσκόνι , του πιο πλούσιου ανθρώπου της χώρας.

Ας σκεφτούμε τα λαδώματα πολιτικών όλων των κομμάτων στην Αγγλία ή τον Γάλλο πρόεδρο Σαρκοζί , ο οποίος συναναστρέφεται με όλους τους ισχυρούς που ασκούν επιρροή.

Ας σκεφτούμε και τις συνθήκες που ισχύουν στην ίδια την Γερμανία , οι οποίες προσομοιάζουν όλο και περισσότερο με τις συνθήκες της Ελλάδας.

Η πελατειακή οικονομία , η φοροδιαφυγή και η διαφθορά επεκτείνεται και στην Γερμανία.

Και εδώ καταρρέουν οι υποδομές της χώρας. Όμως όχι, στην έδρα του κατηγορητηρίου , ενός Δικαστηρίου που συγκροτείται από τη " Συνέλευση των Υποκριτών" , πρέπει να εμφανιστεί -ν' ανέβει- μόνο η Ελλάδα , "αυτός ο κατά - επανάληψη και υποτροπιάζων ψεύτης των στατιστικών στοιχείων-εγκληματίας" (Βλέπε "Financial-Times-Γερμανίας -9/11/2009).

Με την ευκαιρία αυτή προσφέρεται μια καλή αφορμή για να αναλογιστούν το Γερμανικό κεφάλαιο και το Γερμανικό πολιτικό κατεστημένο τις ευθύνες τους για την Οικονομική Κρίση και στην Ελλάδα.

Ο Heine Flassbeck σε άρθρο του στις "FINANCIAL-TIMES/ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ" (16/12/2009) ΣΥΣΧΕΤΙΣΕ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ -ΜΕ ΤΙΣ ΕΞΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ! (σ.σ.μ. ο τουρισμός δικός μας).

Γερμανικές εταιρείες οδηγούν χωρίς έλεος στην καταστροφή του άλλους Ευρωπαίους ανταγωνιστές τους. Οι διατάξεις της Τελωνειακής Ένωσης και του Ελεύθερου Εμπορίου ανοίγουν διάπλατα τις πόρτες της Εσωτερικής Αγοράς όλων των Χωρών-Μελών της Ε.Ε. για το προβάδισμα του τεχνολογικά ανεπτυγμένου Γερμανικού κεφαλαίου και την κυριαρχία της Ευρωπαϊκής Αγοράς από τις Γερμανικές εξαγωγές , και όχι μόνο.

Ότι αποτελεί για την Γερμανική αγορά παραγωγικό "πλεόνασμα" και προωθείται στις εξαγωγές καταλήγει να αποτελεί για τις υπόλοιπες "εισαγωγικές χώρες" της Ευρώπης το «έλλειμμα».

Η ανταγωνιστικότητα των οικονομιών της Ελλάδας , της Ισπανίας και της Πορτογαλίας υποχωρεί σταθερά. Τα "Ισοζυγία Πληρωμών τους " , κυρίως το εμπορικό , είναι διαρκώς

παθητικά. Εάν διέθεταν οι χώρες αυτές ακόμα το Εθνικό τους Νόμισμα θα είχαν προχωρήσει σήμερα στην "υποτίμηση του", ώστε οι εξαγωγές τους να καταστούν φτηνότερες και εισαγωγές τους ακριβότερες. Όπως έπραξαν πρόσφατα η Τσεχία και η Πολωνία. Σαν μέλη της Ευρώ-Ζώνης τους είναι αδύνατο να ασκήσουν αυτό το παλαιό δικαίωμα, είναι καθηλωμένοι μέσα σε μια παγίδα.

Οι Νέο-Φιλελεύθεροι τους συνιστούν σαν αντίδοτο να κάνουν κάτι άλλο: Να υλοποιήσουν μια "εσωτερική υποτίμηση", με άλλα λόγια να μειώσουν τους μισθούς και τις τιμές των προϊόντων.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προωθεί απέναντι στην Ελλάδα δύο στόχους :

A) Το υπάρχον Δημοσιοοικονομικό έλλειμμα θα πρέπει να υποχωρήσει -συμπεσθεί με την απορρύθμιση - κατάργηση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και Προστασίας και τη Μείωση των Μισθών. Σαν παράδειγμα για μια αντίστοιχη πολιτική, μας παραπέμπουν στην Ιρλανδία.

Στην χώρα αυτή ο Κρατικός Προϋπολογισμός μειώθηκε για το 2010 κατά τέσσερα δισεκατομμύρια Ευρώ. Οι δημόσιοι υπάλληλοι εισπράττουν ήδη κατά 15 % μειωμένους μισθούς. Οι κοινωνικές παροχές μειώθηκαν κατά 4% , οι παροχές για τα παιδιά κατά 10 %

Η Σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση της Αθήνας έχει χαράξει ήδη την ίδια γραμμή. Πάγωσαν οι άνω των 2000 Ευρώ μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων και μειώθηκαν τα σχετικά επιδόματα κατά δέκα τοις εκατό. Το πιο αποφασιστικό βήμα -μέτρο εκκρεμεί ακόμα :

Πρόκειται να αυξηθούν σημαντικά τα "Συνταξιοδοτικά Όρια Ηλικίας" και να μειωθούν οι συντάξεις. Η υλοποίηση της σχετικής απόφασης δεν φαίνεται να αποτελεί μια εύκολη ενέργεια. Στο σημείο αυτό η Κυβέρνηση συναντά την Αντίσταση μάχιμων και έμπειρων - κομμουνιστικά καθοδηγούμενων - Συνδικάτων. Και σε αντίθεση με τα αντίστοιχα μέτρα, τα οποία δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν οι Γερμανοί συνάδελφοι τους, οι Έλληνες πέτυχαν - ήδη δύο φορές- στο παρελθόν - να μην περάσει μια τέτοιου είδους "μεταρρύθμιση" στο συνταξιοδοτικό σύστημα.

Η σημερινή Διεθνής, Δημόσια και ΕΝΤΟΝΗ πίεση προς την νέα Ελληνική κυβέρνηση σκοπεύει και σε κάτι άλλο : " Να καλύψουν-ενδυναμώσουν ους Σοσιαλδημοκράτες στην προσπάθεια καταβαράθρωσης του "Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης".

B) Με το παράδειγμα της Ελλάδας, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιθυμεί να κάνει μια επίδειξη, για το πως σκέπτεται να αντιμετωπίζονται στο μέλλον οι χώρες που δεν ακλουθούν τις Οδηγίες των Βρυξελλών. Η κυβέρνηση των Αθηνών δεν πρόκειται- μόνο- να υποστεί, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες Διατάξεις του " Συμφώνου Σταθερότητας", όπως επίσης όλες οι 19 Χώρες-Μελή της Ε.Ε., την λεγόμενη αρχική "Διαδικασία Εξέτασης και Διαβούλευσης για την Υπέρβαση του Δημοσιοοικονομικού Ελλείμματος".

Για την Ελλάδα ο Επίτροπος Joaquin Almunia σκέφτηκε ένα ακόμα πιο "ειδικό" μέτρο :

" ...η κυβέρνηση της Αθήνας αδιαφόρησε τελείως για τις Συστάσεις που της κάναμε την Άνοιξη (σ.σ. 2008). Εξ αυτού του γεγονότος θα αυξηθεί το έλλειμά της. Η Ελλάδα περνά (σ.σ.μ. κατά κάποιο τρόπο αυτόματα στο "επόμενο στάδιο"), τίθεται υπό το "Καθεστώς της λεγόμενης "Καθυστέρησης και Έκτατης Ανάγκης" ("Im Verzug gesetzt", βλέπε

"Frankfurter- Allgemeine"- 10/11/2009)...".

Ο σχολιαστής της "F..A." στην συνέχεια έδωσε την σωστή ερμηνεία της σχετικής - τελευταίας- δήλωσης Almunia , με την εξής παρατήρηση :

" Για τους λόγους αυτούς η Επιτροπή προτίθεται να δρομολογήσει μια στενή Δημοσιοοικονομική επιτήρηση της Ελλάδας , τόσο αυστηρή όσο δεν είχε υπάρξει ποτέ άλλοτε (βλέπε "F.A.Z." 2/2/2010) " .

Την Τετάρτη (3/2/) η Επιτροπή των Βρυξελλών ανακοίνωσε ήδη την λήψη συγκεκριμένων μέτρων με την πρόθεση να θέσει τον Ελληνικό Κρατικό Προϋπολογισμό υπό τον- άμεσο- έλεγχο της Ε.Ε.

Το λεγόμενο "Καθεστώς Καθυστέρησης-Έκτακτης Ανάγκης" στο οποίο έχει υπαχθεί η Ελλάδα σημαίνει πως μια χώρα με "μεγάλο έλλειμμα" θα πρέπει να επιστρέψει " με ακόμα πιο γρήγορους ρυθμούς " (σε αντίθεση με τους άλλους "κανονικούς" παραβάτες) στο προβλεπόμενο από το "Σύμφωνο Σταθερότητας" ανώτατο σημείο του 3 % .

Για παράδειγμα , παρά το γεγονός ότι σήμερα η Γαλλία έχει ένα έλλειμμα που ανέρχεται στο 7 % του Α.Ε.Π. , της έχει δοθεί ένας άνετος χρόνος μέχρι το 2014 για να επιστρέψει στο 3% (σχόλιο- σ.σ.μ. , προφανώς επειδή δεν έχει ανακηρυχθεί από την Ε.Ε. ο "εταίρος και η γνωστή ΕΤΑΙΡΑ της Γερμανίας στο ειδικό "καθεστώς καθυστέρησης-εκτάκτου ανάγκης") , ενώ απαιτείται ταυτόχρονα από την κυβέρνηση της Αθήνας να πετύχει τον συγκεκριμένο στόχο με μεγαλύτερα άλματα μέσα στον συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα (σ.σ.μ. γεγονός που "πιέζει" την ελληνική κυβέρνηση για σκληρά και δυσανάλογα επώδυνα μέτρα). Από το σημερινό 12,7 % του Α.Ε.Π θα πρέπει η Ελλάδα να καταφέρει , μέσα σε τρία χρόνια (το 2012) , να επιστρέψει στον "μαγικό αριθμό" του 3 % . Αυτό είναι το πλάνο "πλοήγησης" που εισηγήθηκαν στην Αθήνα οι Βρυξέλλες :

" ... η Ανακοίνωση της Αθήνας για την λήψη ακόμα πιο αυστηρών μέτρων Δημοσιοοικονομικής λιτότητας (σ.σ.μ. εννοεί τα μέτρα που ανακοίνωσε την Τρίτη ο Γ. Παπανδρέου "διακαναλιακά") έγινε προφανώς υπό τις πιέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής , η οποία είχε φροντίσει προηγουμένως να χαρακτηρίσει-ανεπίσημα- τα αναμενόμενα και "προαναγγεληθέντα" - ημέρες πριν- από την κυβέρνηση Παπανδρέου σαν "μέτρα-σοκ" , ελάχιστα "φιλόδοξα" (σ.σ.μ. , συνεπώς στις δηλώσεις του ο κ. Παπανδρέου προσπάθησε να είναι-ακόμα πιο καταθλιπτικός για τον ελληνικό λαό και πιο "γενναιόδωρα-φιλόδοξος" για τους Γκαουλάιντερ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής) " .

Ο στόχος που έθεσε η Ελληνική κυβέρνηση να μειώσει έλλειμμα στο 4 % του Α.Ε.Π. ξεπερνά τις προδιαγραφές που έθεσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε όλες τις άλλες Χώρες-μέλη της Ε.Ε. , στα πλαίσια του θεσμοθετημένου , από το "Σύμφωνο Σταθερότητας", "πρώτου σταδίου" , δηλαδή του σταδίου της "Διαδικασίας-Συνεργασίας και Διαβούλευσης για την αντιμετώπιση των Ελλειμμάτων" .

Μέχρι τώρα τα πιο σκληρά μέτρα λιτότητας τα είχε πάρει η Ιρλανδία με ένα στόχο ετήσιας μείωσης του ελλείμματος (με αρχή το 2010) κατά 2 % του Α.Ε.Π.

Η πρόθεση της Ελλάδας να μειώσει το έλλειμμα , μέσα στο 2010-σε μια χρονιά που έτσι και αλλιώς αναμένεται να μειωθεί ακόμα περισσότερο η παραγωγικότητα της Ελληνικής οικονομίας κατά 4 % , οδηγεί με σιγουριά σε πλήρες αδιέξοδο και οικονομικό μαρασμό . Ένα γεγονός το οποίο -προφανέστατα- δεν απασχολεί και δεν ενδιαφέρει κανέναν στις Βρυξέλλες.

Η αλήθεια είναι πως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή γνωρίζει πολύ καλά πως οι βροντερές απειλές της για " Μέτρα Τιμωρίας" δύσκολα μπορούν να υλοποιηθούν , όπως και να επιβληθούν ποινές.

"Διαδικασίες Συζήτησης-Διαβούλευσης για την Αντιμετώπιση Δημοσιοοικονομικών Έλλειμμάτων" υπήρξαν για πολλές χώρες στην Ε.Ε. Μέτρα- δράσεις όμως τιμωρίας, προστίμων και αντιποίνων δεν πάρθηκαν ποτέ. Επίσης είναι πολύ δύσκολο να παρθούν και να εφαρμοστούν "άλλες μορφές τιμωρίας", που εισηγούνται ορισμένοι , όπως είναι η περιστολή των εκταμιεύσεων από τα Περιφερειακά και Διαρθρωτικά Ταμεία της Ένωσης. Παρόλα αυτά οι "γνώσεις της γραμματικής" που κατέχει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν τελειώνουν ποτέ. Για να " βάλει σε τάξη- να πειθαρχήσει " την Ελλάδα βασίζεται στην βοήθεια των " Δυνατών Συμμάχων της ". Αυτοί είναι οι Χρηματοπιστωτικές - Χρηματιστηριακές Αγορές , οι οποίοι σπεκουλάρουν-κερδοσκοπούν εδώ και μήνες ενάντια στην Ελλάδα.

Οι προσπάθειες αισχροκέρδειας των Συμμάχων αυτών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής τρέφονται και συντηρούνται από τις φήμες και τις υποψίες για μια ενδεχόμενη " Πτώχευση της Ελλάδας " ή ακόμα για την ενδεχόμενη αποσύνθεση-διάσπαση της "Ευρώ-Ζώνης". Στην προσπάθεια αυτή διαπρέπουν ιδιαίτερα , τα Μ.Μ.Ε. των Η.Π.Α. και της Αγγλίας.

"...Οι Χρηματοπιστωτικές Αγορές αποτελούν ευαίσθητους καλούς δέκτες όλων των περιρρεόντων φημών που αφορούν ενδεχόμενες επιχειρήσεις σωτηρίας των Ελλήνων, ούτε μπορούν να παραβλέψουν την συζήτηση που διεξάγεται για την πιθανότητα αποκλεισμού της Ελλάδας από την Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση (βλέπε "F.A.Z" - 29/01/2010). Και εάν διαπιστωθεί ότι υπάρχει έλλειψη των απαιτούμενων "φημών" , τότε ανακαλύπτουν οι ίδιες οι " Αγορές " , "στα πεταχτά" , ορισμένες. Όπως έκανε τελευταία ο "ECONOMIST" , ένα από τα γνωστά όργανα της "Αγοράς" , στο ειδικό περιοδικό που εκδίδει με την ονομασία "EUROPEAN VOICE", "πληροφορώντας" την διεθνή κοινή γνώμη πως " Βρισκόμενη η Ελλάδα σε μια δεινή θέση αναγκάστηκε να ζητήσει βοήθεια από τις κυβερνήσεις της Γαλλίας και της Γερμανίας ". Μόλις διαψεύστηκε η φήμη αυτή , εμφανίστηκε η "είδηση" ότι " Αθήνα , μπροστά στις δυσκολίες της , έφτασε στο σημείο να ζητήσει βοήθεια από το Πεκίνο " .

Η Κίνα διέψευσε αμέσως την είδηση με την οξυδερκή και τολμηρή παρατήρηση : " Ένας Οικονομολόγος δεν μπορεί ποτέ να συναινέσει στην αλλαγή - διαφοροποίηση από μία αβέβαιη περιουσιακή οικονομική τάξη (σημείωση αρχικού συντάκτη : εννοούσε τις Η.Π.Α.) προς μια ακόμα πιο αβέβαιη περιουσιακή οικονομική τάξη "(σ.σ.μ. προσωπικά δεν κατάλαβα το πραγματικό νόημα του Κινεζικού σχολίου , όπως το εντάσσει ο αρχικός συντάκτης σε αυτό το άρθρο. Ίσως να πρέπει να διαβάσει κανείς όλο το σχετικό

δημοσίευμα των "Financial-Times/Γερμανίας της 29ης Γενάρη 2010 , στο οποίο παραπέμπει ο συντάκτης).

ΑΝΤΛΗΣΗ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΘΟΔΟ ΤΗΣ ΑΠΟΜΥΖΗΣΗΣ .

Βλέπουμε - αντιλαμβανόμαστε το ποιον εξυπηρετούν οι φιλολογίες για την αναμενόμενη πτώχευση της Ελλάδας. Οι συζητήσεις και οι φήμες αυτές προκαλούν αβεβαιότητα και φοβίες. Με αυτό τον τρόπο εκδιώκονται κεφάλαια που αναζητούν επενδύσεις , όπως γνωρίζουμε το κεφάλαιο τρέμει όπως ένα Ελάφι. Για να ξαναεπιστρέψει απαιτείται η προσφορά περισσότερης τροφής. Τι άλλο μπορεί να σημαίνει το άκουσμα για απαιτούμενους "μεγαλύτερους τόκους" , για " μεγαλύτερες αποδόσεις σε περιπτώσεις κινδύνου " ;

Με την μέθοδο αυτή το Ελληνικό κράτος μπόρεσε τελικά να εξυπηρετήσει , στα τέλη του Γενάρη 2010 , το εξωτερικό του χρέος , αλλά μόνο διότι υποχρεώθηκε να πληρώσει πολύ παραπάνω , απ ότι πληρώνουν τα Γερμανικά Ομόσπονδα Κρατίδια για τον δανεισμό και την εξυπηρέτηση των χρεών τους :

Απόσπασμα :

" Οι -Πρόσθετοι Τόκοι Κινδύνου για τον Κρατικό Δανεισμό της Ελλάδας , ανήλθαν , σε σύγκριση με τους τόκους που καταβάλει η Γερμανική Ομοσπονδία για τον δανεισμό τους , στο ανώτερο τους σημείο , μετά από την ένταξη στο Ευρώ. Οι αποδόσεις, τα κέρδη , για Δάνεια δεκαετούς χρονικής διάρκειας αυξήθηκαν στο 7 % (βλέπε "Financial-Times/Γερμανίας"-29/01/2010).

Οι "Επενδυτές"-Χρηματιστές αποδέχθηκαν με ευχαρίστηση το συγκεκριμένο κερδοσκοπικό δώρο. Για την θιγόμενη όμως Ελλάδα η εξέλιξη αυτή σημαίνει ότι θα πρέπει να καταβάλει για τον δανεισμό της , επιπλέον 250 εκατομμύρια δολάρια (σε σύγκριση με τους χαμηλότερους τόκους δανεισμού για τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες) , τα οποία θα μπορούσαν να διατεθούν για έργα σε σχολεία, νοσοκομεία και οδικές υποδομές.

Το "ξεζούμισμα" επιπλέον κεφαλαίων (κερδών) προετοιμάσθηκε από την υποβάθμιση της δανειοληπτικής της αξιοπιστίας , την οποία ανέλαβαν να "εκτιμήσουν" τα τρία βασικότερα Πρακτορεία (σ.σ.μ.,πρόκειται για "Πρακτορεία" στην κυριολεξία της λέξεως !)

Αξιολόγηση των Η.Π.Α.

Ένα "μαγικό χέρι" οδήγησε τους πιστούς Δούλους των Αγορών (σ.σ.μ., αναφέρεται στους λεγόμενους "Οίκους Αξιολόγησης") στο συμπέρασμα ότι η Ελλάδα θα πρέπει να "εκπέσει" από την μέχρι τώρα καλή της πιστοληπτική αξιοπιστία.

Συνεπώς γίνεται κατανοητό το γεγονός ότι οι Χρηματοπιστωτικές Αγορές συμβάλουν με τον τρόπο τους , γίνονται "αρωγός" στην προσπάθεια των Βρυξελλών να υποτάξει την Ελλάδα στον Ζυγό του λεγόμενου "Συμφώνου Σταθερότητας". Γι' αυτό και δεν πρέπει να μας εκπλήσσει το παρακάτω σχετικό σχόλιο (6/10/2009) των "Financial-Times/Γερμανίας"

:

" οι Χρηματοπιστωτικές Αγορές - ΣΩΖΟΥΝ ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ "

Σε άλλη έκδοση της ίδιας εφημερίδας μας δόθηκε η ευκαιρία να διαβάσουμε επίσης πως :
"...η Ελπίδα εξακολουθεί να βρίσκεται στην "Αγορά". Στον βαθμό που θα αυξηθούν οι

πρόσθετοι "τόκοι επικινδυνότητας" για τον Κρατικό Δανεισμό της Ελλάδας , αυτός θα καταστεί ακριβότερος και κατά προέκταση η παραπέρα αναζήτηση πιστώσεων θα είναι μία μη προσφιλή ενέργεια. Τα υπόλοιπα κράτη της Ε..Ε. δεν θα πρέπει να υποσκάψουν την εξέλιξη αυτή με ανώφελες υποσχέσεις παροχής βοήθειας για το ξεπέραςμα της κρίσης..."

ΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ-ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε.Ε.

Θα μπορούσε εύκολα να συντριβεί η Εξουσία των Χρηματοπιστωτικών Αγορών και να υποχωρήσουν οι λεγόμενοι "πρόσθετοι τόκοι κινδύνου" στο επίπεδο του Δανεισμού της Γερμανικής Ομοσπονδίας , εάν τα υπόλοιπα μέλη της Ευρώ-Ζώνης εξέφραζαν την επιθυμία για συμπαράσταση σε οποιοδήποτε μέλος τους βρεθεί προ δύσκολων οικονομικών συγκυριών. Θα αρκούσε γι' αυτό μια ξεκάθαρη και απλή δήλωση τους "ότι σε περίπτωση κινδύνου αναλαμβάνουν την κάλυψη των χρεών ενός μέλους τους που θα συναυτήσει δυσκολία αποπληρωμής".. Η ενέργεια αυτή θα έπρεπε να είναι "αυτονόητη" , από την στιγμή που οι χώρες- μέλη της Ε.Ε. προχώρησαν στην Νομισματική Ένωση , καθιέρωσαν ένα "κοινό νόμισμα" και έκτοτε υποτίθεται πως αποτελούν μια " Κοινότητα με Κοινή Μοίρα" (σχόλιο -σ.σ.μ. : Ο Νέο-Γερμανικός Ρομαντισμός περιγράφει αυτή την κατάσταση της "κοινής μοίρας" με τον "συγκλονιστικό" όρο "SCHIKSALS-GEMEINSCHAFT" , δηλαδή με άλλα λόγια , ή " όλοι μαζί θα ζήσουμε " ή "όλοι μαζί θα πεθάνουμε" . Μόνο που οι Γερμανοί , από " παράδοση" αναγνωρίζουν σαν "Κοινότητα-Gemeinschaft" -την "Γερμανική Λαϊκή Εθνική Κοινότητα" ("VOLKS-GEMEINSCHAFT") . Χρέη άλλων δεν αναλαμβάνουν , ακόμα και εάν τα έχουν δημιουργήσει με την πολιτική τους οι ίδιοι...).

Η "Ευρωπαϊκή Οικονομική και Νομισματική Ένωση" δεν συγκροτήθηκε με τον σκοπό της "κοινής μοίρας". Διαθέτει ένα κοινό νόμισμα , όμως η χάραξη της Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής πολιτικής ανήκει στην δικαιοδοσία της Εθνικής Κυριαρχίας. Και για να μπορούν οι λεγόμενες "Χρηματοπιστωτικές Αγορές" να συνεχίσουν να ασκούν τις κερδοσκοπικές τους πιέσεις σε κάθε ξεχωριστή Χώρα-Μέλος της Ε.Ε., εξήφθη η "πρόνοια" στις λεγόμενες " Ευρωπαϊκές Συνθήκες" με το ιδιαίτερο εκείνο Συμβατικό άρθρο με το οποίο τονίζεται ο " αποκλεισμός της ανάληψης κοινής ευθύνης -για τις υποχρεώσεις των επιμέρους μελών της Ε.Ε." .

Το πραγματικό νόημα του συγκεκριμένου άρθρου αποδίδεται αποκαλυπτικά στην "Βασική Γνωμοδότηση για το Ευρωπαϊκό Δίκαιο " , όπου διαβάζουμε τα εξής :

" Η θέση των Χωρών-Μελών στις Διεθνείς Χρηματοπιστωτικές Αγορές δεν πρέπει να καλυτερεύσει με την θεσμοθέτηση " κοινής ευθύνης και ανάληψης χρεών από όλη την Κοινότητα των μελών ".. Αντίθετα η Δανειοληπτική Αξιοπιστία των μελών πρέπει να εξασφαλιστεί με την "Δημοσιοοικονομική Πειθαρχία... Η μείωση της πιστοληπτικής αξιοπιστίας θα πρέπει να αποτελέσει ένα "κίνητρο" για να αποφεύγεται μια παράλογη πολιτική εξόδων. Θα το διατυπώναμε και διαφορετικά : Ο αποκλεισμός του συγκεκριμένου ωφελήματος στις Χρηματοπιστωτικές Αγορές (σ.σ.μ. , της "ανάληψης κοινής κοινοτικής ευθύνης για τα ξεχωριστά κράτη-μέλη") να στοχεύει στην αύξηση της πίεσης προς την

κατεύθυνση μιας Πειθαρχημένης Δημοσιοοικονομικής Διαχείριση".

Αυτή η ειδική "πρόνοια" - διάταξη της Ευρωπαϊκής Συνθήκης", ο επονομαζόμενος όρος του "No-Bail" αποτελεί την βασική αρχή λειτουργίας της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Εξασφαλίζει να μην μετατραπούν τα Κράτη-Μέλη της Ε.Ε. σε μια "Κοινότητα Αλληλεγγύης και Κοινής Ανάληψης Ευθυνών" ("Solidarische Haftungsgemeinschaft") ή σε μια "Ένωση Μεταφοράς Πόρων" προς Χώρες-μέλη που θα περιέλθουν σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

Σύμφωνα με τις απόψεις του κ. "Issing" (σ.σ.μ. πρώην μέλος των Διοικητικών Συμβουλίων Ντόϋτσε Μπάνκ και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, "Επισκέπτης" στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, "Διευθύνων Οικονομολόγος" ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΘΕΜΕΛΙΩΤΗΣ ΤΟΥ "ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΜΟΝΕΤΑΡΙΣΜΟΥ", βλέπε το βιογραφικό-"ποινικό του" μητρώο : http://de.wikipedia.org/wiki/Otmar_Issing) :

"...η παροχή Οικονομικής Βοήθειας στα βρισκόμενα σε ανάγκη Κράτη-Μέλη της Ε.Ε. θα πρέπει, στην καλλίτερη περίπτωση, να προέρχεται "απέξω" - και όχι από την ίδια την Ε.Ε.. Και θα είχε μόνο τότε ένα νόημα, εάν συνοδεύεται με αυστηρούς όρους οι οποίοι θα εξασφαλίζονται με την απειλή "ποινικών ρητρών" και άλλων "μέτρων τιμωρίας". Για μια τέτοια "αποστολή"

Αυτή όμως η επιλογή σημαίνει και την παράλληλη δήλωση ανικανότητας και "πτώχευσης" της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Για την οικονομική εξυγίανση ενός Κράτους μέλους της, όπως και της Ευρώ-Ζώνης, καλείται προς βοήθεια το καθοδηγούμενο από την Ουάσινγκτον "Διεθνές Νομισματικό Ταμείο"!

Σύμφωνα με τον κ. Issing η περίπτωση αυτή είναι προτιμότερη από το να αποφασίσουν οι Βρυξέλλες για μια ενδεχόμενη χορήγηση οικονομικής βοήθειας. Διότι, πάντα κατά τον κ. Issing, "το να επικαλεστεί κανείς το επιχείρημα της ανάγκης εκδήλωσης "Ευρωπαϊκής-Αλληλεγγύης", περιέχει εκκριτική πολιτική πυρίτιδα... "

Η πρόσφατη σύγκρουση για τον έλεγχο της Ελλάδας είναι η ανελέητη πάλη μεταξύ των ιμπεριαλιστικών χωρών για την εξασφάλιση των Αγορών και την επέκταση των σφαιρών επιρροής τους μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι οικονομικά ισχυρές χώρες θέλουν να γουατίσουν-ποδηγετήσουν τις αδύναμες.

Σε ποιο βαθμό θα το καταφέρουν, θα εξαρτηθεί από την ανάπτυξη των ταξικών αγώνων στις χώρες που δέχονται την πίεση και την απειλή.

Ο Ανδρέας Βέρ (Andreas Wehr) είναι συνεργάτης της "Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Αριστεράς" (GUE/NGL) στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συντονιστής στο ίδιο της "Επιτροπής Οικονομικών και Νομισματικής Πολιτικής" (ECON). Για περισσότερες

αναλύσεις και τοποθετήσεις του : www.andreas-wehr.eu